
POKURCZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl subst praet pokurczyły sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Zmniejszyć swoją wielkość przez ściągnięcie, skurczenie się (o wielu): [[ewangelicy] inŹzym [katolikom] Źkornie oleiem dobrze nápoioné ná nogi wdŹiawŹy/ oné ná ogniu zŹozonym palili/ á gdy Źkornie Źie pokurczyły y w ciaŹo wpoŹy/ gwaŹtem z bolem wielkim ié z nóg zdzieráli ŚmigŹAbsurda 33.]

pokurczyć się od czego: Spasticus, Któremu Źie od kurczu żyły pokurczyły. Mącz 404c.

Synonim: ściagnąć się.

Formacje współrdzenne cf KURCZYĆ.

LWil